

När som jag var på mitt adertonde år
eft. Hilda Charlotta Andersson

Långareds förs. Västergötland

$\text{♩} = 60$

Och när som jag var på mitt ar - ton - de år, Si, då val - de jag mig en vän.
Den vän - nen älska - de jag öf - ver allt, Näst Gud i him - me - - len.

1. Och när som jag var på mitt artonde år, si, då valde jag mig en vän.
Den vännen älskade jag över allt, näst Gud i himmelen.
2. Min fader och min moder, som detta visste om
De skickade mig till ett främmande land, att vi skulle skiljas åt.
3. Och när som jag varit borta, en månad eller två,
då ville hon till mig skriva, just mig hon tänkte på.
4. Men hon fick inte skriva, för fader eller mor,
då vart jag lika gläder, allt intill midsommardag.
5. Och jungfrun, hon gick in i kammaren, för att spela på klavér,
då kommer Herman ridande, han red i fullt karjér.
6. Först lyftade han uppå hatten, sen hälsade han på mig:
"God dag, god dag, min lilla vän, för sista gång ser du mig!"
7. Sen drog han upp sin sabel, stack i sitt unga liv,
så blodet börja rinna, och han föll döder ner.
8. "Kom fader till att skåda, kom moder till att se!"
De fattade tag i hans snövita hand, och därmed bekände hans namn.
9. Och jungfrun, hon gick in i kammaren, för att läsa några ord;
men tårarna, de tillrade, så titt ned på hennes bord.
10. Och jungfrun, hon gick till sjöstranden, för att söka båtar små,
där valde hon sig en gravsten, inom de böljorna blå.
11. Sen letade de efter henne, båd natt och ljusan dag,
men letade förgäves, uti det vida hav.

Kommentar: Versarna 5–11 verkar komma från en annan visa...